

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Matre infantem suum curante magis sollicitus Deus erga pauperes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Gen. 26. 124

in sinu Christi requiescens. Cuius rei figura fuit Isaac, qui *sevit*, non in agro proprio, sed à Geraritis conducto; neque enim Abraham, neque Isaac, neque Iacob, possederunt agros, aut domos in Chanaan, sed identidem in ea peregrinati sunt. *Sevit* itaque Isaac in terra illa, & inuenit in ipso anno centuplum, benedixitq; ei Dominus. Quare hæc tanta mellis, non per saturationem, nec per agrorum fertilitatem, sed Dei beneficio, & per miraculum Isaci obtigit, vt ex vno modio à se seminato, centum modios mereret.

Plin. lib. 18. cap. 11.

Quamquam Plinius fertilissimum triticum *centigrannum* appellet, vnde & Isaci prouentum naturalem esse potuisse, non tamen fuisse ostenditur, scriptura eam vbertatem benedictioni diuinæ ascribente. Hac autem benedictione tam copiosa indicatum est, tam vberem terram esse paupertatem, in qua qui ferit, centuplum recipit, ex Christi oraculo: *omnis qui reliquerit domum, vel fratres &c: aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.* Quò alludens ait Hieronymus: *Centuplicato fenore Christi promissa redduntur: in tali Isaac quondam agro seuerat.* Hac fertilitate carent diuites, gaudent pauperes. Quibus proinde rectè S. Gregorius Nazianzenus gratulatur hac acclamatione:

Matth. 19. 29.

S. Hieronymus epist. 26.

Felix qui Christum fortunis omnibus emit.

S. Greg. Nazianz. in carm.

S. Augustin. serm. vii. de diuers.

Et D. Augustinus: *Quid est gloriosius homini, quam sua vendere, & Christum emere? Quid utilius, quam omnibus rebus exui, vt eum habeamus, in quo sunt omnes thesauri? Quid securius, quam à mundo non curari, vt curemur à Deo? Mundus respicere inopes non dignatur, Deus dignatur, Dominus in celo sedes eius: oculi eius in pauperem respiciunt.* Idcirco alibi dictum est: *Tibi derelictus est pauper, quem alij negligunt, quem despiciunt, Tibi derelictus pauper.*

Psal. 10. 5.

Psal. 9. 35.

IX.

Quemadmodum infans à natura destitutus, nudus, neque surgere, neque se vestire, aut contra frigus regere, neque cibum manibus capere, immò neque ea, quæ sibi necessaria sunt verbis postulare valens, à matre curatur. Hanc amor impellit, vt viribus carentem è lecto leuet, vestiat, inuoluat, portet, sinu excipiat, ad motis papillis nutriat, ciboque præmanio in os inserto sopiat, in cunis circumagat, cantando ad somnum alliciat; plorantem mulceat, ridenti arrideat, denique noctes diesque laboreat, ne quid desit indigenti. Ita Deus pauperes & inopes, & se ipsos iuuare non

re non

re non valentes amat, fouet, educat & educit ad æternam vitam. Immò longè magis. Quia mater sæpe per ignorantiam, sæpe per negligentiam, sæpe per virium defectum infanti succurrere non potest. Deus autem, cuius sapientia falli nequit, cuius bonitas terminum nescit; cuius potentia non est finis; nihil ignorat, nihil negligit, nihil non potest. Quare magis vult, magis valet, magis curat, quàm mater. *Numquid obliuisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui.* Quæ cum ita sint, prodest utiq; hominibus sua paupertas, per eam, dum eos negligere Deus videtur, maximè curat, quia maximè amat. Quamobrem rectè possunt illud Theuistochis usurpare: *Perieramus, nisi perissemus.* Multis etenim perire est salutare; hoc est, multis perdere opes, perdere domos, perdere pecunias, perdere vitæ necessaria, est occasio, vt Deum inuocent: qui inuocatus est, & succurrit. Itaque malè perierant, nisi bene à Deo perditū bene perisissent. Quod ita esse, pauperes vel in Martyribus possunt cognoscere; nam & illi sic bene perierunt in hoc sæculo, ne perirent in futuro. plura qui vult legere de hac cura Dei erga pauperes, tomum nostrum primum adeat, de Iudicijs Dei, quæ in hoc mundo exercet.

Isa. 49. 15.

Tom. 1. de
Iudicijs, quæ
Deus in hoc
Mundo exer-
cet. c. 4. & 5.

Ne autem ipse solus curet pauperes Deus, vult etiam in hac cura homines suos esse imitatores, quorum plurimi extiterunt. S. Stephanus primus Hungarorum rex menti suæ altissimè impreserat illa Christi dicta: *Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiã consequentur: date & dabitur vobis;* quare tanto affectu pauperes, & in illis Christum amplectebatur, vt nullum vnquam hospitem, aut peregrinum absq; aliquo solatio à se discedere pateretur, & in egenos quotidianas expensas fieri iuberet. Nocturno tempore, elemosynas non solùm in sinu pauperum abscondebat; verùm etiam, Christi exemplo sese demittebat ad eorum pedes ablucendos. Accidit, vt quadam nocte, nemine sciente, solus pauperes inuiferet, qui viso marsupio ita pecuniæ inhiarunt, vt certatim in eum ihuolantes barbam ei euellerent. Ille nulla indignatione motus, immo gaudio perfusus, humiq; prostratus his verbis exclamauit: *Regina celestis, & mea, en quem tu regem constituisti, cum sic honorarunt milites tui, Qua si mihi ab aliquo hoste illata esset iniuria*

X.
Sur. 20. Aug.
gusti.
Matth. 5.
Luc. 6.